

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ετήσια . . . 8,—
Ἐξάμηνος . . . 4,50
Τρίμηνος . . . 2,50

Ἐξωτερικοῦ :

Ετήσια φρ. χρ. 10,—
Ἐξάμηνος > > 5,50
Τρίμηνος > > 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ Τῷ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος

Ἐν Ἀθήναις, 30 Ἰανουαρίου 1910

Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 9

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

Περὶληψις τῶν προηγουμένων :— Ὁ λοχαγὸς Δουδοβίκος Κορμᾶς, κομιστὴς οπουνδαίας ἐπιστολῆς τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος πρὸς τὸν στρατηγὸν πρίγκιπα Μυράτ, πρόκειται νὰ διασχίσῃ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον μετρημφοισμένους εἰς ἐπαίτην Ἀτσιγγάνων. Μίαν νύκτα ἐκκινεῖ ἀπὸ τὸ Αὐστριακὸν Μπραουνάου, ἀκολουθούμενος καὶ ὑπὸ τοῦ μικροῦ βοήμου Τιάρκου, ὁ ὁποῖος τῷ εἶχε προμηθεύσῃ τὴν ἀτσιγγάνικην φορεσίαν, δανεισθεὶς αὐτὴν ἀπὸ τὸν βασιλέα τῶν Ἀτσιγγάνων καὶ πρὸν κύριόν του Βοδόγ. Καθ' ὅδον ὁ Τιάρκος λέγει πρὸς τὸν Κορμᾶν :

—Ἔτσι εἴπαμε, λοχαγέ μου ; Περπατῆτε περήφανα ὅπως εἴναι παράτα, καὶ κτυπᾶτε κειόλα τὸ ταχοῦνί σας. Δὲν περπατᾶνε ἔτσι οἱ ἀτσιγγάνοι καὶ οἱ ζητιάνοι !

Ὁ Κορμᾶς ἀνεγνώρισε τὴν ὀρθότητα αὐτῆς τῆς παρατηρήσεως καὶ προσεπάθησε νὰ καταστήσῃ τὸ βάδισμά του ταπεινότερον.

Ὁλην τὴν νύκτα ἐπεριπάτησαν οὕτω χωρὶς νὰ συναντήσουν ψυχὴν. Μίαν στιγμὴν, ἡ σελήνη ἀνεφάνη ἐν τῷ μέσῳ δύο νεφῶν. Ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν αὐτὸ φῶς, ὁ Τιάρκος διέκρινε μίαν σκιάν, *) ἡ ὁποία τοὺς ἠκολούθει. Ἐστράφη, καὶ τῷ ἐφάνη ὅτι εἰς τὴν σκιάν αὐτὴν ἀνεγνώριζε τὸν Μονομμάτην. Ἄλλ' ἡ σελήνη ἐκαλύφθη καὶ πάλιν, ὁ δὲ μικρὸς δὲν εἶδε πλέον τίποτε κ' ἐπέισθη ὅτι εἶχεν ἀπατηθῇ.

Ἄνότητος ποῦ εἶμαι ! ἐσυλλογίζετο τρέχων ὁλονὲν διὰ νὰ προφθάνῃ τὸν ἀξιωματικόν... φαντάζομαι τώρα πῶς βλέπω παντοῦ αὐτὸν τὸν ζητιάνον. Μὰ τί μοῦ ἔκαμε, διὰ νὰ τὸν συλλογίζωμαι διαρκῶς ;... Ἰσως ἔκαμα ἄσχημα ποῦ τοῦ ἐφάνέρωσα τὴ μυστικὴ ἀποστολὴ τοῦ λοχαγοῦ μου... Μὰ ὄχι, ὄχι ! εἶμαι βέ-

βαιος... ὁ Μονομμάτης εἶνε καλὸς ἄνθρωπος !»

Κατὰ τὸ πρῶν, ὁ Τιάρκος ἦτο πλέον κουρασμένος. Ὁ Κορμᾶς τὸ παρετήρησεν, ἀλλ' ὁ μικρὸς δὲν ἐννοοῦσε νὰ τὸ παραδεχθῇ.

—Μπορῶ νὰ περπατήσω ἀκόμη, εἶπε.

Ἐν τούτοις τῷ διέφυγεν αὐτὸς ὁ συλλογισμός :

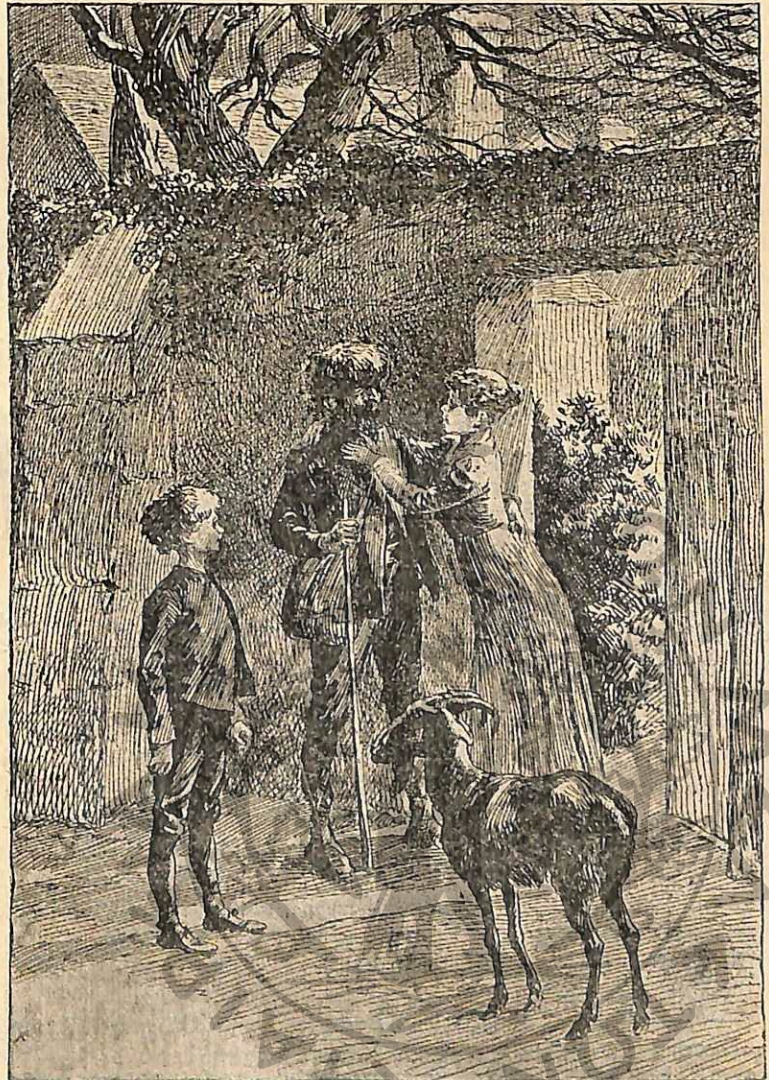
—Τί κρίμα νὰ μὴν ἔχω ἐδῶ, ἀντὶ τῆς Λέας, τὸ γαῖδουρί μου, τὸν Καρλῆ. Μ' αὐτὸ σίγουρα δὲν θὰ σᾶς ἔκαμνα νάργοπορήσετε !

Ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὅπως εἰς τὰ παραμύθια, ὅπου μ' ἐν κτύπημα τῆς μαγικῆς ράβδου ἡ καλὴ Μοῖρα πραγματοποιεῖ τὴν μὸλις ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν, οἱ ταξιειδιῶται μας ἠκούσαν ὀπίσω των ποδοβολητὸν καὶ κακὸν ὄγκανισμα...

Ἐστράφησαν, καὶ ὁ Τιάρκος ἐξέβαλε κραυγὴν ἐκπλήξεως : Τὸ ζῖφον, τὸ ὁποῖον ἤρχετο πρὸς αὐτοὺς ὁ λομόναχον, ἦτο ὁ Καρλῆς ! Μάλιστα, ὁ Καρλῆς, τὸ ἀγαπημένον γαῖδουρί τοῦ Τιάρκου, τὸ

ὁποῖον ὁ μικρὸς ἐφαντάζετο ἤδη εἰς τὸ Παρίσι, μὲ τὸ ἀμαξόπιστον τοῦ βασιλέως Βοδόγ !.

Εὐθὺς μὸλις ἐβεβαιώθη ὅτι ἦτο πράγματι ὁ Καρλῆς του, περιχαρὴς ὁ Τιάρκος καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξήγησιν τοῦ θαύματος, ἐπήδησεν εἰς τὴν ράχην τοῦ τετραπόδου, καὶ ἐξηκολούθησαν ὁ-

* Ἡ Λευκοθέα τοῦς συνώδευσε μέχρι τῆς μικρᾶς θύρας. (Σ. 73, στ. β').

*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 72.

λοι τὸν δρόμον των. Ὁ λοχαγὸς Κορ-
μᾶς ἐφαίνετο κάπως ἀνήσυχος διὰ τὴν
ἀπρόοπτον συνάντησιν.

Ἄλλ' ὁ Τιάρκος προσεπάθησε νὰ τὴν
καθησυχάσῃ :

— Τὸ πρᾶγμα, λοχαγέ μου, εἶνε φυ-
σικώτατον, τῷ εἶπε. Τὸ φυλακτὸ μου
ἔκαμε τὸ θαῦμά του. Τί γράφει ἐπάνω ;
Φέρω εὐτυχίαν !

« Ὁ Τιάρκος ἐξέβαλε κραυγὴν ἐκπλήξεως... »
(Σελίς 77, στ. β'.)

Κατὰ τὸ μεσημέρι ὁ λοχαγός, ὁ ὁ-
ποῖος δὲν εἶχε γαῖδαρον νὰ καθβαλι-
κεύσῃ, ἤσθάνθη τὴν κούρασιν καὶ εἶπε
νὰ σταματήσῃν κάπου διὰ νὰ φάγουν.

Ὁ Τιάρκος ἐξέλεξεν ἐν ὠραῖον μέρος
σκιερὸν, πλησίον ρυακίου, ὅπου μὲ με-
γάλην των εὐχαρίστησιν ἐξηπλώθησαν

ἐπὶ τῆς χλόης. Ἦσαν καὶ
οἱ δύο «πεθαμένοι ἀπὸ τὴν
πείναν», καὶ μετενόουν
πολὺ πού δὲν ἐπῆραν μαζὶ
των μερικὰ φαγώσιμα, τὰ
ὅποια θὰ τοῖς ἐπέτρεπον
νάναμείνουν μὲ περισσο-
τέραν ὑπομονὴν τὴν ἀφι-
ξίν των εἰς τὸ Λίντε.

Εὐτυχῶς ποῦ ἔχουν τὴν
Λέαν. Ἀλλὰ πρὶν ἀλμύξη
τὴν γίδαν ὁ Τιάρκος, συν-
ειθισμένος νὰ περιποιῇται
τὰ ζῶα, ἠθέλησε νὰ ξε-
σελλώσῃ τὸν Καρλὴν, —
διότι ἐλησμονήσαμεν νὰ
εἰπώμεν ὅτι ὁ γαῖδαρος
εἶχεν ἔλθῃ σελλωμένος
καὶ φορτωμένος μὲ δύο ὡ-
ραῖα δισάκκια.

— Τί βαρεῖα ποῦ εἶνε αὐτὰ τὰ σακ-
κούλια ! ἀνέκραξεν ὁ μικρός. Τί νὰ ἔ-
χουν μέσα ;

Ἐλυσε τὰ δέματα, καὶ φαντασθῆτε
πλέον τὴν ἐκπλήξιν του, ὅταν ἐβγαλεν
ἀπὸ μέσα τὸ ἐν κατόπι τοῦ ἄλλου :
ψωμί, λουκάνικα τῆς Φραγκφούρτης,
χοιρομέρι, τυρὶ, δύο μποτίλλιες κρασί,
δηλαδὴ ὅ,τι ἐχρειάζετο δι' ἐν λαμπρὸν
γεῦμα ἐπὶ τῆς χλόης.

— Τί λέτε γι' αὐτά, λοχαγέ μου ;
ἀνέκραξε θριαμβευτικῶς ὁ μικρὸς βοή-
μης, δεικνύων τὰ τρόφιμα. Ἡ εὐτυχία

ἐξακολουθεῖ, ἔ ;... Ἐμπρὸς λοιπόν, στὸ
τραπέζι !

Ἄλλ' ὁ ἀξίωματικός ἡρνήθη τὴν
πρόσκλησιν. Αἱ ὑποφαῖαι του ἠῤῥησαν.
Ἐφοβεῖτο μήπως κανεὶς κατάσκοπος εἶ-
χεν ἀνακαλύψῃ τὸ μυστικόν του καὶ τῷ
ἔστειλε τὸν γαῖδαρον ἐκείνον φορτω-
μένον φαγητά, διὰ νὰ τὸν δηλητηριάσῃ.

— Μ' ἀλήθεια, ἡρώτησεν ὁ Τιάρκος
ἀπορῶν, δὲν θὰ δοκιμάσετε
αὐτὰ τὰ ὠραῖα πράγματα ;

— Ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ λο-
χαγός, καὶ μάλιστα σὲ συμ-
βουλεύω νὰ μὴ τὰ ἐγγίξῃς
οὔτε σύ.

— Πῶς ; ἔκαμεν ὁ Τιάρ-
κος, ρίπτων ἐπὶ τοῦ ὀρεκ-
τικῷ χοιρομερίου βλέμμα
πειναλέον καὶ ἄπελπι' μὲ
συμβουλευέτε... δὲν μοῦ τὸ
ἀπαγορεύετε ὅμως !

— Ὅχι, εἶσαι ἐλεύθερος.

— Πολὺ καλὰ, ἀνέκρα-
ξεν ὁ μικρὸς βοημὸς περι-
χαρής. Καὶ χωρὶς νὰ ζη-
τήσῃ ἄλλας ἐξηγήσεις, κατεβρόχισε
τρία λουκάνικα καὶ ἓνα μέγαλον κομ-
μάτι ψωμί.

Παρὰ τὸ καθησυχαστικὸν αὐτὸ πα-
ράδειγμα, ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς, δούλος
τῆς εὐθύνῃς του, ἠρξέσθη εἰς ὀλίγον
γάλα τῆς Λέας καὶ ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς

« Ἡ εὐτυχία ἐξακολουθεῖ !... » (Σελ. 78, στ. α'.)

χλόης. Ὁ Τιάρκος, χορτασμένος, εὐθυμος
καὶ μὴ αἰσθανόμενος πλέον τὸν παραμι-
κρὸν κόπον, ἐπρότεινεν εἰς τὸν ἀξίωμα-
τικὸν νὰ τῷ δείξῃ μερικὰ ἀπὸ τὰ χαρί-
σματα τοῦ Καρλῆ.

Ὁ ἀξίωματικός ἔδωσε τὴν ἄδειαν,
καὶ ὁ μικρὸς βοημὸς, ὅπως ἄλλοτε εἰς
τὰς πλατείας τῶν χωρίων ποῦ ἐπερ-
νοῦσε μὲ τὸν Βοδόγ, ἤρχισε νὰ κάμῃ
παραστάσιν.

— Ὅριστε, κυρία καὶ κύριοι, ἔλεγε μὲ
πομπῶδες ὕψος θαυματοποιῶν, ἐδῶ βλέ-
πετε τὸν Καρλὴν, τὸν σοφὸν ὄνον, χυ-

δαῖστὶ γαῖδαρον, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν
τιμὴν νὰ θαυμάσῃ ἀπὸ τὰ σημαντικώ-
τερα πρόσωπα τοῦ αἰῶνός μας. — Πλη-
σίασε, Καρλῆ !.. Τώρα θὰ σὲ πυροβο-
λήσω μὲ ρεβόλβερ, καὶ θὰ σκοτωθῇς.
Μποῦμ !

Ἀμέσως μὲ τὸν πυροβολισμόν, τὸ
ζῶον ἐγονάτισε κι' ἔπεσε βαρὺ μὲ τὸ
πλευρόν, ἀκίνητον ἐντελῶς. Ἀλλὰ δι'
ἐνὸς κροταλισμοῦ τῆς γλώσσης, ὁ μι-
κρός του κύριος τὸν ἔκαμε νὰ σηκωθῇ
ἀμέσως ἐπὶ τῶν δύο ὀπισθίων του
ποδῶν.

Ἐπειτα, ὁ Καρλῆς ἐχόρευσεν, ἐμέ-
τησεν ὡς τὰ εἴχοσι, καὶ τέλος, ἐλλείψει
καλλιτέρου, ἔπιασε μὲ τὰ δόντια του
ἐν ἀπὸ τὰ δισάκκια τοῦ σάγματός του,
καὶ περιῆλθε τάχα τὰς τάξεις τῶν
θεατῶν, διὰ νὰ συλλέξῃ πεντάρες πρὸς
ὄφελος τοῦ μικροῦ του κυρίου.

Ὁ λοχαγός, πλήρης θαυμασμοῦ, ἐ-
σκέφθη νὰ χρησιμοποίησιν τὰ χαρίσματα
τοῦ Καρλῆ, καὶ ἀπερασίσθη, διὰ νὰ πο-
τραποῦν αἱ ὑπόνοιαι τῶν Αὐστριακῶν,
οἱ ὅποιοι κατεῖχον τὸ Λίντε, νὰ δώσῃ
ὁ Τιάρκος, πρὶν εἰσελθῶν εἰς τὴν πόλιν,
μίαν παράστασιν, ὅπως ἔκαμνεν ἄλλοτε.

— Ὁραία ἰδέα, ἀνέκραξεν ὁ μικρός,
ἀλλὰ καὶ σεῖς, λοχαγέ μου, πρέπει νὰ
κάμετε κάτι τί, διὰ νὰ φαίνεσθε σὰν
ἀληθινὸς ρομαντιστέλος.

— Σὰν τί ; ἡρώτησεν ὁ λοχαγός
ξύνων τὸ αὐτί του' ἐγὼ δὲν
ἔξερω τίποτε.

— Νὰ σὰς δείξω, ἀπήν-
τησε σοβαρῶς ὁ Τιάρκος.

Καὶ ἤρχισε νὰ διδάσκῃ
εἰς τὸν Λουδοβίκον Κορ-
μᾶν τὰ καθήκοντα τοῦ πλαν-
νοδίου «θιασάργου».

Κατ' ἀρχὰς θὰ ἦνοιγεν
ἓνα μέγαλον τετράγωνον
καὶ θὰ ἐφώναζε δυνατὰ : —
Τόπον, κύριοι, τόπον ! —
διὰ νὰ πομακρύνῃ τοὺς πε-
ριέργους' ἔπειτα θὰ ἐστέ-
κετο εἰς τὸ μέσον τοῦ κε-
νοῦ χώρου, κρατῶν ἓνα
μπαστούνι, καὶ θὰ παρηκο-
λοῦθε μὲ προσεκτικὴν καὶ
αὐστηρὸν βλέμμα τὰ γυ-
μνάσματα τοῦ ζώου' εἰς

τὸ τέλος τῆς παραστάσεως δὲ ἔλεγε
δυνατὰ : — Καὶ τώρα, κυρία καὶ κύ-
ριοι, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σὰς εὐχα-
ριστήσω καὶ νὰ σὰς παρακαλέσω νὰ
μᾶς συστήσετε εἰς τοὺς φίλους σας.

— Ἐτσι ! εἶπεν ὡς ἐν ἐπιλόγῳ ὁ
Τιάρκος' δὲν εἶνε καὶ κανένα δύσκολο
πρᾶγμα !

Εἰς τὰς Αὐστριακὰς προφυλακὰς.

Ἐνῶ ὁ λοχαγὸς ἐμάνθανεν οὕτω τὴν
«τέχνην», καὶ ὁ μικρὸς ἐφυλάρει, ὑπε-
ρήφανος διὰ τὸν ρόλον τοῦ διδασκάλου,

ἐξηκολούθουν ἡσυχὰ τὸν δρόμον των.
Ὁ λοχαγὸς ὑπελόγιζεν, ὅτι θὰ εἶχον
ἤδη φθάσῃ εἰς τὰ μέρη τὰ κατεχόμενα
ὑπὸ τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ. Ἀλλ' ἀντὶ
νάπορῳγ τὰς προφυλακὰς καὶ νὰ προ-
σπαθῇ νὰ παρακάμψῃ τὴν πόλιν καὶ
νὰ διαπεράσῃ τὸν Δούναβιν διὰ λέμ-
δου, — τὸ ὅποιον θὰ ἦτο δύκολον καὶ
κινδυνώδες, — ἀπεφάσισε νὰ προχωρήσῃ
κατ' εὐθείαν ἐμπρός, ἔτοιμος νὰ προ-
σποιηθῇ τὸν πλανόδιον βοημὴν θιασάρ-
χην, ἐὰν τυχὼν τὴν συνελάβανον.

Ὅ,τι προεῖδε, συνέβη τῶνόντι μετ'
ὀλίγον.

Ἐξερχόμενοι ἀπὸ ἐν μικρὸν δάσος,
ἔπεσαν ἐπάνω εἰς ἓνα σκοπὸν αὐ-
στριακόν.

— Βέο ντά ; (*) ἡρώτησεν ὁ στρα-
τιώτης, προτείων τὴν ἐπιβολὴν.

Ὁ Τιάρκος ἀπεκρίθη βοημικῶς, ἀλλ'
αἱ ἐξηγήσεις του δὲν ἐφάνησαν ἐπαρ-
κεῖς εἰς τὸν Αὐστριακόν, ὁ ὁποῖος, κα-
λέσας τοὺς συντρόφους του, ἐπρότεινε
νὰ δολοφονήσῃ τὸν θίασον ἐνώπιον τοῦ
ἀξίωματικῶν των.

(Ἐπειτα συνέχισα) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

(*) Wer da? γερμανιστὶ, τίς εἶ ;

ΤΑ ΔΥΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

Μέσα σὲ χυσοστόλιστο
κρυστάλλινον ἀνθογιάλι
ἓνα λευκὸ τριαντάφυλλο
καμαρωτὸ προβάλλει,
καὶ βλέποντας τῆς χάρες του
σ' ἓναν καθρεφτὴ πλάι
μὲ τ' ἄρωμά του φαίνεται
σὰν νὰ χαμογελά.

Μέσα σὲ γλάστρα ταπεινὴ,
ποῦνε κι' αὐτὴ παρέκει,
τριανταφυλλιά στὴ ρίζα τῆς
δλωρῆς πάντα στέκει
καὶ δείχνει 'ς ἐν' ἀγκαθωτὸ
καὶ φυλλωτὸ κλαδί τῆς
ἐν' ἀνθηρὸ τριαντάφυλλο,
ἓνα λευκὸ παιδί τῆς.

Καὶ τὸ λευκὸ τριαντάφυλλο
ποῦ μένει στ' ἀνθογιάλι
μὲ περηφάνεια στρέφεται
καὶ μὲ χαρὰ μεγάλη,
καὶ λέει μ' εὐωδιαστὴ φωνή,
φωνὴ περιγελάστρα,
στὸ τριαντάφυλλο ποῦ ἀνθεῖ
στὴ χωματένια γλάστρα :

«Κύτταξε τ' ἀνθογιάλι μου
τὶ ζηλεμένο ποῦ εἶνε,
κύτταξε καὶ τὴ γλάστρα σου
καὶ λόγιασε καὶ κρίνε,
πόσο καλὸτυχο εἰμ' ἐγὼ
ποῦ ζῶ μέσα στὰ πλούτη
καὶ πόσο ταπεινὸ εἶσαι σὺ
ποῦ ζῆς στὴ φτώχεια τούτη».

Καὶ τὸ λευκὸ τριαντάφυλλο
ποῦ μέσ' στὴ γλάστρα μένει,
ἀπολογεῖται μὲ φωνή
κι' ἐκεῖνο εὐωδιασμένῃ :
«Ἄν εἶσαι σὺ καλὸτυχο
μέσ' στὸ χυσοδ' ἀνθογιάλι,
ἐγ' ὅμως ζῶ στῆς μάννας μου
τῇ φυλλωμένῃ ἀγκάλῃ».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΟΙ ΚΟΜΗΤΑΙ

Ἀγαπητοί μου,

ΟΥΡΑΝΟΣ ἐγέμισεν ἀπὸ κο-
μητᾶς ! Αὐτὸ δὲν εἶνε
καμμία ὑπερβολή, ἀφοῦ
ἔως τώρα ἐνεφανίσθησαν
τρεῖς, ἐπέρχονται ἄλλοι
τρεῖς, καὶ ἔχει ὁ Θεός !..
Ἐγὼ δὲν εἶδ' ἀκόμη κα-
νένα, ἀλλ' ὁ κ. Αἰγινή-
της, ὁ σοφὸς διευθυντὴς
τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου μας,

τοὺς εἶδεν ὅλους καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς
δημοσιογράφον ὅτι οἱ τρεῖς ποῦ φαίνον-
νται ὅλον ἐν εἶναι οἱ ἐξῆς : Α', ἓνας
ἀπρόοπτος κομήτης, ἀνακαλυφθεὶς ὑπὸ
τοῦ ἀστεροσκοπεῖου τῆς πόλεως Γιοχά-
νεσβουργ τοῦ Τράνσβαλ, ὁρατὸς κάθε
βράδυ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ οὐρανοῦ,
πλησίον τῆς Ἀφροδίτης, τὸν ὅποιον πολ-
λοὶ Ἀθηναῖοι εἶδαν μετὰ τὸ δειλινὸν
διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλλοι δὲ εἰς μά-
την τὸν ἀνεξήτησαν, κρυμμένον ἐπιμό-
νως ὑπὸ νέφην... Ὁ κομήτης αὐτὸς ἔ-
χει μικρὸν τὸν πυρῆνα, ἀλλ' ἡ οὐρά
του, κυρτὴ ἐν εἶδει ρομφαίας, κατέχει
σχεδὸν τὸ ἐν τρίτον τοῦ μεταξὺ ὀρίζον-
τος καὶ ζενιθὸ τόξου. Β', ὁ λεγόμενος
κομήτης τοῦ Δανιήλ, ὁ ὁποῖος φαίνεται
ἀμυδρὸς ἀκόμη εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος
τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ γ' ὁ περίφημος κομή-
της τοῦ Χάλλεϋ, ὁ ὁποῖος μόλις δια-
κρίνεται τώρα ὑψηλὰ, πλησίον τοῦ με-
σημβρινοῦ, — εἰς τὸ μέρος δηλαδὴ ὅπου
τὸ μεσημέρι εὐρίσκεται ὁ ἥλιος.

Ὁ κομήτης αὐτὸς ἔχει... μέλλον. Ἡ-
μέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ θὰ πλησιάσῃ καὶ θὰ
μεγαλόνῃ. Τὸν Ἀπρίλιον θὰ φθάσῃ εἰς
τὴν Ἀφροδίτην. Τὸν Μάιον θὰ φθάσῃ
εἰς τὴν Γῆν. Θὰ φαίνεται τότε τὸσον
μεγάλος, ὥστε ἡ ὄψις του θὰ προξενῇ
τρόμον, ὅπως καὶ τὰς ἄλλας φορὰς ποῦ
ἐνεφανίσθη. Αὐτὸ εἶνε τὸ μόνον βέ-
βαιον. Διότι λέγουν καὶ ἄλλα πολλά,
τὰ ὅποια ὅμως δὲν εἶνε βέβαια διόλου.

Ὅτι ἡ οὐρά του θὰ συγκρουσθῇ μὲ τὴν
Γῆν. Ὅτι πολὺ πιθανὸν ἡ σύγκρουσις
αὐτὴ νὰ τὴν καταστρέψῃ. Ὅτι προτή-
τερα, ἀπὸ τὴν ἰδίαν οὐράν, θὰ κατα-
στραφῇ ἡ Σελήνη, ἴσως δὲ καὶ ἡ Ἀ-
φροδίτη. Ὅτι ἂν δὲν κομματισθῇ ἡ
Γῆ ἀπὸ τὴν σύγκρουσιν, ἡ ἀτμόσφαιρά
της ὅμως καὶ τὰ νερά της θὰ δηλητη-
ριασθοῦν ἀπὸ τὰ φαρμακερὰ ἀέρια τῆς
οὐρᾶς τοῦ κομήτου, καὶ πᾶσα ζωὴ ἐπὶ
τῆς ἐπιφανείας τοῦ πλανήτου μας θὰ
ἐκλείψῃ. Ὅτι καὶ αὐτὸ ἂν δὲν γίνῃ, ἡ
προσέγγισις τοῦ κομήτου θὰ προκαλέσῃ
τυφῶνας, καταιγίδας καὶ πλυμύρας κα-
ταστρεπτικὰς. Καὶ ἄλλα πολλά καὶ διά-
φορα, φοβερά καὶ τρομερά.

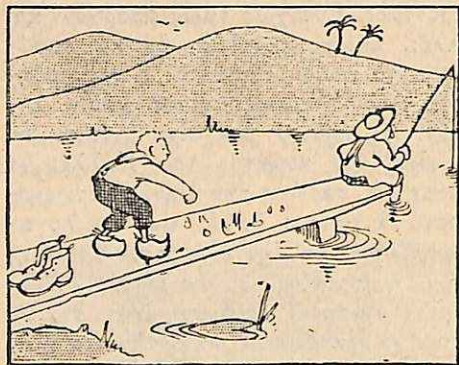
Σᾶς ἀσπάζομαι

ΠΑΙΔΩΝ

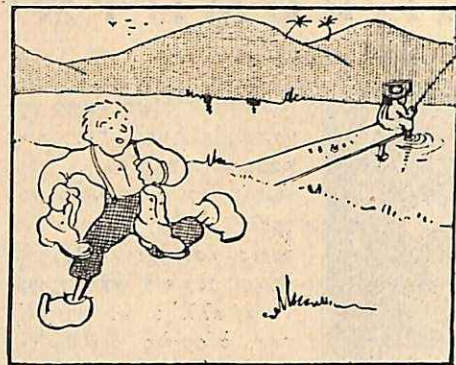
ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐνα δράμι καλῶν πράξεων ἀξίζει περισ-
σότερον ἀπὸ μίαν ὀκτὴν ἐπιστήμης. Εἰμπορεῖ
νὰ εἶνε κανεὶς ἐξοχὸς εἰς τὴν τέχνην, εἰς τὰ
γράμματα, εἰς τὴν ἐπιστήμην' ἀλλ' ὡς πρὸς
τὴν ἠθικὴν, νὰ εἶνε ἄξιος νὰ καταταχθῇ
πολὺ χαμηλότερα καὶ ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς
καὶ ἀμαθεῖς χωρικοὺς. — (Σμῆλς)

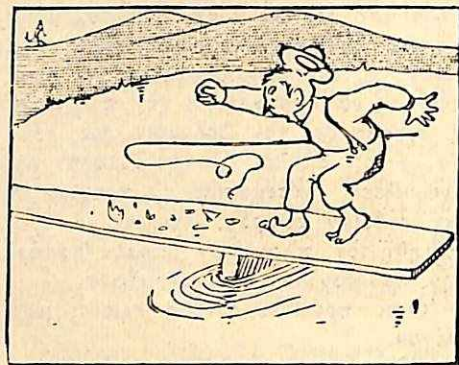
Ο ΘΕΟΣ ΑΓΑΠΑ ΤΟΝ ΚΛΕΦΤΗ, Μ' ΑΓΑΠΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΗ...

Ο καλός Μπάρμπα-Γιάννης ψαρεύει ήσυχα, και ο κακός Γιαννάκης θέλει να του κλέψη τα παπούτσια. Νά τα πάρη και να φύγη; καλά. Μ' αν τον καταλάβη ο Μπάρμπα-Γιάννης και τον κυνηγήσει;...

Παίρνει λοιπόν γιαλιά, κομμάτια σπασμένης μποτίλλας, και τα σπέρνει στη σανίδα... Έπειτα αρπάζει τα παπούτσια, και από δω πάν οι άλλοι! — Ο ψαράς ακούει την τρεχάλα, γυρίζει και βλέπει. Αμέσως σηκό-

νεται για να τον κυνηγήσει, αλλά μόλις φθάσει στα γιαλιά, στέκεται, γιατί πές να τα πατήση ξυπόλυτος;... — Ευτυχώς, έτρεξεν ένας χωροφύλακας από το άλλο μέρος, κ' έπιασε τον κλέφτη.

Ο ΜΟΥΤΣΟΣ ΤΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ

(Συνέχεια και τέλος: ίδε φυλλάδιον 8ον)

«Καπτάν Μανωλάκη, κάνε σενιάλο στη λίνεα να έλθουν σοβράνο του έγκυρου όλοι μαζί, δια να διαρεντεψουν τους μπουρλοτιέρηδες που πάνε μπροστά. — Ο λοστρόμος να στείλη ανθρώπους με ψιλά άρματα στις κόφες.»

Και το πυρ άπαύστως σφοδρύνεται. Σφαίρα τηλεβόλου άποκόπτει μετ' άπισίου κριγμού το τσιμπούκι του κούντρου του τουρκέτου. Η πρώρα της μοιραρχίδος κρύπτεται υπό νέφη καπνού. Όσάνις ο άνεμος τα παρασύρει εις στροβίλους και αναφαίνεται προς στιγμήν το πρόστεγον, οι έπί του πρυμναίου έπιστέγου διακρίνουν όρθιον εκεί έμπρός ναυτόπαιδα, παραβόλως έκτιθέμενον εις την χάλαζαν του έγκυρου πυρός.

Ημπορεί να είνε άλλος από τον μικρήν ψαριανέν Βάσον Σπαήν; Με το κεφάλι ψηλά, με τα χέρια όστη μέση, με ήθος αρχηγού διοικήσαντος εις δέκα μάχας, παρακολουθεϊ και αυτές τας περιπετείας του άγώνος. Κατέρχεται του προστέγου μόνον και μόνον δια να φέρη νερόν και γομώσεις εις τους πυροβολητάς, πυριτιδοβολάς δια τους εκ των θωρακίων βάλλοντας. Εις την θεάν της εισηγήσεως των «συντρόφων» εις το τουρκικόν πυρπολικόν, διακρίνεται τρέχων προς τον πρόβολον έκτρον εκ χαράς ο μικρός μουτσος και κραυγάζων: «άπάνω τους, μπουρλοτιέρηδες!»

Εν τούτοις ή α'Αθηνα, φοβηθείσα δια την τύχην των παρατόλμων πυρπολητών, προβαίνει της γραμμής και έντεινεί το πυρ' καρονάδες, κατσαδούροι, όλον το πυροβολικόν της, έξερεύονται χαλαζήδον τα σμιδράλια. Τα ίδια ανταποδίδει ή πλησιεστέρα τουρκική κορβέτα. Ο μικρός εύρίσκεται πάντοτε έπί του προστέγου' ναύται τινές μάτην

νεύουν εις τον μουτσον να κατέλθη. Ο μικρός είνε εκεί έπευρημύδν πάντοτε, κινών τον σκούφον του εις το άέρα, έξεσχίζων τους πνευμονάς του από τας φωνάς: — «Ράϊ, ράϊ, πέστε ράϊ, άγάδες, παραδοθήτε! ράϊ, καπετάνιο μ'».

Κατ' εκείνην την στιγμήν, φοβερά έκπυρσοκρότησις συγκλονίζει την α'Αθηνα. Δέσμη βλημάτων ένσκήπτει έπί της πρώρας της και ένσπείρει τον θάνατον. Το καμπούνι θρυμματίζεται, έξάπτονται τα πυρομαχικά των πωραιών πυροβόλων' έν εξ αυτών διαρραγέν άνατρέπει και πλήττει σωρείαν ναυτών. Θραύσματα όβιδος συντρίβουν τας κτήμας και όργώνουν το στήθος του μικρού μουτσου.

Το δυστυχισμένο παιδί πίπτει άνάσκελα προς τα έσω, και εύρίσκεται κάτω μετά τέταρτον ώρας, παρά την βάση του έργάτου, αίμορραγούν, ένω ή α'Αθηνα, άδυνατούσα να έξακολουθήση την μάχην, έξέρχεται κατά μικρόν από την αλίευσιν και ο άγών τείνει εις το τέρμα του. Τότε μόνον καθίσταται δυνατόν να προσέξουν εις τους τραυματίας.

Ο άντιναύαρχος, προσελθών προς τους κατακειμένους εις την πρώραν νεκρούς και πληγωμένους, βλέπει την κατάστασιν του δυστυχούς παιδίου. Το λαμβάνει άναίσθητον εις τας άγκάλας του και καλεϊ τον χειρουργόν. Διατάττει να το άποθέσουν μετά προσοχής έπί της ίδίας του κλίνης. Του παρέχουν μυρίας περιποιήσεις, αλλά δεν είνε δυνατόν να σωθῇ τα τραύματά του είνε θανατηφόρα.

Επανακτῶ έν τούτοις τας αίσθήσεις του δια μίαν τελευταίαν φοράν έπ' όλίγας στιγμάς, και στρέφον τα μεγάλα του μάτια προς τον ναύαρχον, ένω ζητεϊ να ψάψη με τας χείράς του έν κομμένο κορδόνι, το όποτον κρέμεται άκόμη εις τον λαιμόν του, λέγει περιλύπως

προς αυτόν: — «Πάνε και τα λεπτά του μπουρλότου!»

Πράγματι, ή σφαίρα ή όποια του είχε έξεσχίσει το στήθος και του έκαιρνε την ζωήν, του είχε πάρει και το κόκκινο δερμάτινο σακουλάκι, εις το όποτον ο μικρός άποταμίευε τας οικονομίας του, δια ν' αγοράση, όταν θα έμεγάλωνε, το πυρπολικόν του...

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΡΑΔΟΣ

ΜΥΘΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟΝ

ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ

Κάποιος άστρολόγος κάθε βράδυ γυρίζοντας στις νύχτας το σκοτάδι, Με πάντα το μυαλό του προς τα αϊθέρια, Λογάριαζε κ' έμέτρωγε τάστερία. Μά εκεί που έπερπατούσε, σά χαζός, Θαρρώντας πως έφτέρωνε... πεζός, Κυττάζοντας το άστέρينو κοπάδι, Παραπατάει και πέφτει σέ πηγάδι! Θρηνώντας τότε και φωνάζοντας φριχτά, Νά τρέξη εκεί κανέναν του βοηθός, Τον άκουσε διαβάτης' και καθώς Του λέει το πάθημά του, τον κυτῶ Και πριν να τρέξη στο γιατρό, σάν άδελφός, Με πόνο έτσι του κρῶζει σά σοφός:

«—Ωχ, χριστιανέ μου, πριν καλά-καλά να [μάθης, Της γῆς τα όσα δεν ξέρεις, που είν' έμ- [πρός σου, Στα όυράνια προσπαθούσες, στο Θεό σου, Να πῆς, χωρίς να λογαριάσεις τί θα πάθης!»

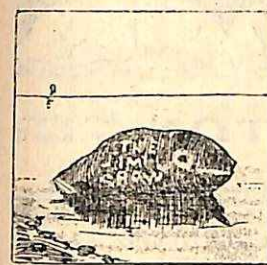
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΣΙΝΤΖΗΡΟΙ

«Ένας, βέβαια χασομέρης, Στα κλωνιά πηδάει της φτέρης Κι' άπ' εκεί σέ μυγαλιά, Διώχνοντας χίλια πουλιά, Κ' έκυνήγαγε ταινιζήρια, Που πουλί ένα τρώγει μύρια. Τότ' έκείθ' ένας περνάει Και γελώντας τον κυτῶει Κ' έτσι τουκραξε, θαρρώ: —Τον πολύτιμον καιρό Τόσο μάταια μῆν τον χάνεις, Και τάνώφελα μῆν πιάνεις!»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Παράδοξος βράχος.

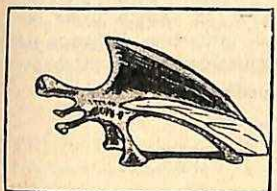
Ο βράχος αυτός όνομάζεται «Jim Crow Roch», εύρίσκεται εις τας άκτάς της Σκωτίας, εις την κομητείαν 'Αρζυλλσχάιρ και έχει σχήμα πελωρίου ιχθύος, ή μάλλον ψαροκεφαλῆς. Ένας άγγλος ζωγράφος συνέλαβε την ιδεάν να τον ζωγραφίση και να τον στολίση με τα κατάλληλα χρώματα. Έκ τούτου ή όψις του είνε από τας πλέον περιέργους, και όμοιάζει πραγματικώς με άγνωστον κῆτος άναπαύμενον έπί της έπιφανείας της θαλάσσης.

Το ξύλον της γνώσεως.

Εις όλα τα σχολεία των 'Ινδιών βλέπει κανείς έν όργανον αποτελούμενον από έν χονδρόν ξύλον, δεμένον με μίαν βαρείαν άλυσιν. Το πράγμα αυτό όνομάζεται κοινώς «thundoo», και είνε όργανον σωματικής τιμωρίας. Η άλυσιν προσδένεται, όπως βλέπετε εις την εικόνα, περι τον αστράγαλον του τιμωρημένου μαθητού, ο όποιος ύποχρεώνεται να κρατῇ δια της χειρός το ξύλον πολλές ώρας, και κάποτε πολλές ήμέρας, αναλόγως της σοβαρότητος του σφάλματός του. — Λέτε να εισαχθῇ και εις ιδικά μας Σχολεία;

Αυτοσχέδιον τέρας.

Τί είνε πάλιν αυτό το τέρας: Μήπως είνε καγέν θηρίον προκατακλυσμαϊόν, από εκείνα των όποιων εύρίσκουν τους σκελετούς εις τα βαθύτερα σπῆλαια; Μεγαλόσαυρος; μαστόδους; ιχθυόσαυρος; έλλαδοθήριον; Τίποτε από αυτά! Είνε απόλούστατα ο σκελετός μιᾶς όρνιθος, εις τον όποτον ένας μικρός Λονδρέζος, παίζων κατ' αυτές, έσοφίσθη να προσκολλησῇ δύο χάρτινα περά. Δεν είνε έξυπνον το αυτοσχέδιον αυτό τέρας;

Ο πετεινός της Μις 'Υβελ.

[Ανακοίνωσις και εικὼν του κ. 'Ηλίας Κουμτσάκη.]

Ο πετεινός της Μις Νγέρλη 'Υβελ είνε ο άγαπητότερος σύντροφος της κυρίας του. Τρώγει μαζί της εις το τραπέζι, και αναγγέλλει τους επισκέπτας μ' ένα ήχηρότατον «κοκορικόν». Είνε όμως καθαρός, όσον τουλάχιστον εμπορεί ναπαιτήσῃ κανείς από ένα πετεινόν...

'Ινδοί 'Υφανταί.

Εις προηγούμενον φύλλον σᾶς έδώσαμεν την εικόνα ενός 'Ινδού αλίεως. 'Ιδού σήμερον άλλος 'Ινδός, ανήκων εις φυλήν ύφαντών. Το μαρτυρεϊ έπίσης ο τρόπος με τον όποτον έχει ζωγραφίσῃ το πρόσωπόν του, διηρημένον εις τέσσαρα μέρη διαφόρων χρωμάτων, ως να ήτο θύρα χρωματοπωλείου!..

'Οπτικόν πείραμα.

Καρφώσατε μίαν καρφίτσαν εις ένα τραπέζι, και τοποθετήσατε, εις απόστασιν όλίγων εκατοστών του μέτρου από αυτήν την καρφίτσαν, πλαγίως, μικρόν τετράγωνον από λευκόν χάρτην, όπως δεικνύει ή εικὼν.

Εάν πλησιάσετε και άτενίσετε όλίγας στιγμάς την κεφαλήν της καρφίτσας, θα ιδῆτε ότι το λευκόν τετράγωνον θα έξαφανίζεται και θα έμφανίζεται διαδοχικώς.

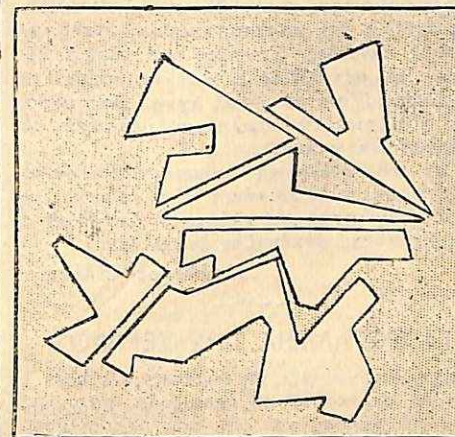
Ο νέος Τάνταλος.

[Ανακοίνωσις άνευ εικόνας—άλλως τε περιττής, — του κ. Σταματίου Α. 'Αναστασάδου]

Πόιος εμπορεί, στηρίζων τον άριστερόν κρόταφον και τον άριστερόν πόδα έπί του τοίχου, να ύψώσῃ κατόπιν τον δεξιόν πόδα, διατηρών πάντοτε την ιδίαν θέσιν;

Το πράγμα φαίνεται εύκολον. Θα γελάτε δια το εύχερές του ζητουμένου. Δοκιμάσατε όμως τηρούντες πάντοτε τους ανωτέρω όρους. — Ματαία άπόπειρα! Θέσατε το πράγμα εις στοίχημα, εάν θέλετε. Ο στοιχηματίζων μαζί σας, χωρίς καμμίαν άμφιβολίαν, θα χάσῃ.

Παίγνιον.

Αντιγράψατε τα έξ αυτά λευκά τεμάχια, περικόψατέ τα, και προσπαθήσατε να τα συναρμολογήσετε ώστε ναποτελέσουν έν κανονικόν τετράγωνον.

Μαγική εικὼν.

Πόσων έτών τον κάμνετε αυτόν τον θαλασσινόν γερο-λύκον;

Αύσις

της Μαγικής Εικόνας του προηγούμενου φύλλου:—Ν' αντιστρέψετε την εικόνα, ώστε ή άνω πλευρά να γίνῃ βάση. Ο ταυρομάχος σχηματίζεται έν κατατομήν έπί του εδάφους, δια της γραμμής του ρύγχους του ταύρου και του ποδός του.

Ίδε τον Ό-
δηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομη-
τοί, Κεφ. Β

ΤΟ ΚΑΤΑΣΠΡΟ ΣΠΙΤΑΚΙ

Τι ώραίο σπιτάκι, αλήθεια! Όλα τὰ δένδρα καὶ τὰ λουλούδια, ὅλα τὰ πιδ εὐμορφα χορτάκια καὶ τὰ μυρωμένα κλαδιά τὸ στεφανώνουν. Βελούδο πράσινο, ὑγρὸ βελούδο, ἡ γλῶσσά τὴν στῆν αὐτῇ του, καὶ κόκκινα κοχλάδια, κοχλάδια ἀπὸ χιόνι, κεχρυσωμένα κοχλάδια, τὸ τριγυροῦν. Μάρμαρο εἶνε ὁλο τὸ κορμὶ του, καὶ ἀγγελοῦδια ἀνοίγουν τὰ φτερά του ἀπὸ πάνω... Ἀχ! θὰ πετάξουνε στὸν αἰθέρα!.. Καὶ τὰ πουλιά τονίζουν τ' ἁρμονικὸν τους τραγούδι, καὶ ἡ πεταλούδης πετοῦνε στὰ κάτασπρα κρίνα, στοὺς ταπεινοὺς πανσέδες. Χρυσάφι καὶ ἀσῆμι, ρίχνουν τὰ πέταλά τους καὶ σκεπάζουν τὸ μαρμαρένιο σπιτάκι, καὶ ἄχνει, ἀπὸ μύρο, ἀπὸ βιολέττα, ἀργοδιαλυτὰ μέσ' ἀπὸ τὰ βαθυπυράνια κυπαρίσσια...

Ὁ, πῶς ἤθελα νὰ κάθομαι μέσα 'ς τὸ χαριτωμένο αὐτὸ σπιτάκι! Μ' ἄλλοιμονο! ἡ πράσινη θάλασσα τῆς χλόης, τὸ ἀπαλό μύρο τῆς βιολέττας, ἐσκεπάζαν ἕνα μνημα.

Ἐλευθέρος Ἑλλη

ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΤΗΣ ΣΕΡΙΦΟΥ

Μιά ἀπὸ αὐτὲς τὲς ἡμέρες μοῦ ἤλθε ἡ ἰδέα νὰ ἐπισκεφθῶ τὰ μεταλλεῖα μας, καὶ εἶχα τὸ θάρρος νὰ τὴν πραγματοποιήσω. Διότι πραγματικῶς χρειάζεται λίγο θάρρος γιὰ νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὰς δόλωμαυρες ἐκείνες τρύπες, ποὺ στὴ γλῶσσα τῶν μεταλλευτῶν λέγονται γαλερίες, ν' ἀνάψῃς ἕνα λυχνάρι τοῦ λαδιῦ, ν' ἀποχαιρετήσῃς τὸ φῶς καὶ ν' ἀρχίσῃς νὰ περπατᾷς 100, 200 καὶ περισσότερα μέτρα ὑπὸ τὴν γῆν.

Τὸ πλάτος τῆς γαλερίας μόλις ἐπιτρέπει νὰ βαδίζουν τρεῖς ἄνθρωποι μαζί, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπὸ τὴ μέση περνᾷ τὸ βαγόνι ποὺ κουβαλεῖ τὸ μεταλλευμα, ἀναγκασόμεθα νὰ περπατοῦμε ἕνας-ἕνας μετὰ τὰ λυχνάρια στὸ χέρι σὺν καταχθόνια λιτανεῖα. Εἶχα τὴν ἀντοχήν νὰ μεῖνῃ 2 ὥρες ἐκεῖ μέσα, νὰ ἐρωτήσω δι' ὅλα καὶ νὰ μάθω πολλὰ πράγματα. Ἐπέγρασα ἀπὸ διαδρόμους στενωτάτους ποὺ ἔσταζαν οἱ τοῖχοι ὑγρασίαν καὶ χαμηλοῦς, ποὺ ἔπρεπε νὰ σιῶν διὰ νὰ μὴ κτυπήσω.

Καὶ εἶδα ἐκεῖ κάτω ἕνα ἄλλον κόσμον, κόσμον ἐργασίας καὶ πάλης ἀληθινῆς. Καὶ σκέφθηκα τί ἐργασία, τί κόπος καὶ τί θάνατος ἀπαιτεῖται διὰ νὰ βγῇ αὐτὸ μέταλλο, τὸ πιδ πολυτίμητο θαρρὸν κ' ἀπὸ τὸ χρυσάφι, — ὁ σιδηρός, — καὶ σκέφθηκα ποῖος ποτὲ ἐσουλολογίσθη ἀπὸ ποῖο σκοτάδι βγήκε τὸ κρεβάτι του, καὶ ποῖος ποτὲ ἐσκεπθῇ διὰ ἀπὸ τὰ σπλάγχνα ἐνὸς μικροῦ νησιοῦ μὴ πορεῖ νὰ ὀπισθῇ ὅλη ἡ Ἑβρώπη!

Σέριφος. Δούκισσα τῶν Σαλῶνων

ΤΟ ΠΑΛΗΚΑΡΙ

— Μητέρα! ἔχεις ἕνα γυιὸ σωστὸ παληκάρι! — Ἀ! καὶ σὺν τὴ παληκαριά μᾶς ἔκαμε; πάλ; — Ποῦ νὰ 'στὰ λέω, μητεροῦλά μου, ἔπρεπε νὰ μέλλεσαι! — Μὰ τί ἔκαμε; λοιπόν;

— Εἶδες ποῦ μ' ἔστειλες νὰ φέρω χόρτο

ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ κυρ' Ἀναστάση; — Ναί! ἔπειτα; — Λοιπὸν ἐκεῖ ποῦ ἔσκυθα γιὰ νὰ τὸ πάρω, νὰ σοὺ καὶ βλέπω, πῶ! πῶ! ἀνατριχιάζω ποῦ τὸ θυμᾶμαι, ἔναν... ἔναν... ποντικὸ, μὰ τί ποντικὸ, μητεροῦλά μου, τόσοσο μεγάλο!.. Λοιπὸν, ποῦ λές, δὲν χάνω καιρὸ, ἀλλ' ἀμέσως τοῦ δίνω μιά καί... — Τί; τὸν ἐσκότωσες; — Καλὲ τί λές!

— Γιὰ τόσο ἄνθρωπο μὲ νομίζεις ἐμεῖ!; κ' ἔπειτα ὁ καὶ μὲν δὲν ἐσάλυσε καθόλου.

— Θάτον φόβος; — Χμ! ἔξω ἐγώ; — Λοιπὸν τί ἔκαμες; — Νά! ἔδωσα μιά καί... ὅπου φύγη-φύγη! — Ἀ! καὶ αὐτὴ ἦταν ἡ παληκαριά σου; δὲν ντρίπεσαι, ἀλήθεια, νὰ φροθῇς ἕνα ποντικὸ καὶ μάλιστα φόβος;

Ἄλλ' ἂς ἀφίσωμεν αὐτὰ ἔφερες τὸ χόρτο; — Μά... δὲν σοὺ εἶπα;... — Τί μοῦ εἶπες; ποῦ ἦταν ἕνας φόβος ποντικὸς, καὶ γιὰ αὐτὸ δὲν ἔφερες τὸ χόρτο; Τρέχα νὰ τὸ φέρῃς ἀμέσως! — Μά... — Ἐλα λοιπὸν κουνήσου! — Μά, μητέρα! — Φεῖσαι νὰ πᾶς; — μὴ σὲ φάῃ ὁ ποντικὸς; — Καλὲ ὅχι, μητέρα, δὲν σκιάζομαι αὐτὸ, ἀλλὰ... μοῦ φαίνεται πῶς κοιμῶταν. — Καί; — Μά... θὰ τὸν ξυπνήσω τὸν καὶ μὲν !!

Μακεδόνισσα

ἘΧΑΣΑ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΜΟΥ!

Ὅταν ὁ Καίσαρ, ἀπὸ τὴν παρὰ τὴν Μοῦν-δαν μάχην ἐπέστρεψε νικηφόρος εἰς τὴν Ρώ-μην, κάποιος μικρέμπορος κατῳρῶσεν νὰ μᾶθῃ ἕνα κόρακα νὰ λέγῃ: «Χαῖρε Καίσαρ, νικηφόρε!» Περνῶν κάποτε ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Καίσαρ, ἤκουσεν, ἐκτὸς τῶν παιδιῶν, ποῦ ἔλεγαν «ὁ Καίσαρ! ὁ Καίσαρ!» καὶ τὸν κόρακα νὰ λέγῃ: «Χαῖρε Καίσαρ, νικηφόρε». Τοῦ ἤ-ρρεσε πολὺ αὐτὸ καὶ ἠγόρασε τὸν κόρακα ἀντὶ ἀδριμάτης τιμῆς.

Τὴν τύχην τοῦ μικρέμπορου τοῦτο ἐξή-λευσε καὶ ὁ ἀπάντι τοιοῦτος, καὶ ἀπεφά-σισε νὰ κάμῃ τὸ ἴδιον ἀλλὰ εἰς μάτην οἱ κό-ποι του, διότι ὁ κόραξ ποῦ εἶχε πάρῃ, δὲν μποροῦσε νὰ ὁμιλήσῃ. Ὅσῳ δὲ ἀπελπι-σμένος τὸν ἄφινεν, ἔλεγεν: «Ἐχασα τὰ λό-για μου». Ὅταν ὁ Καίσαρ ἐπέστρεψε πάλιν ἀπὸ ἐκεῖ, ἤκουσε, — πρὸς μεγίστην ἐκπληξίν τοῦ μικρέμπορου — τὸν κόρακα νὰ φωνάζῃ: «Χαῖρε Καίσαρ, νικηφόρε!» Τοῦτο ὅμως δὲν τοῦ ἔκαμεν ἐντύπωση, ἐπειδὴ καὶ ἄλ-λην φορὰν τοῦ εἶχεν ἀκούσει.

Ὅταν ὅμως ἐπροχώρησεν ὀλίγον καὶ ἤ-κουσε πάλιν τὸν ἴδιον κόρακα νὰ λέγῃ ὡς ἀ-πελπισμένος: «Ἐχασα τὰ λόγια μου», ἐ-θαύμασε πάρα πολὺ, καὶ τὸν ἠγόρασε μετὰ πολὺ περισσότερα χρήματα παρὰ τὸν πρῶτον.

Ναυτοπαῖς τοῦ Αἰγαίου

ΚΑΛΟΓΗΡΙΚΟΝ

Καλόγηρός τις ἔχων ἀρκετὰ χρήματα καὶ φοβούμενος μὴ τοῦ τὰ κλέψουν οἱ συναδελφοί του, τὰ ἔθαψεν ἐντὸς τοῦ τοίχου τοῦ κελλίου του, τὸν ὅποιον κατόπιν ἐπέχρισε. Διὰ νὰ γνωρίξῃ ὅμως ἀκριβῶς τὸ μέρος ὅπου ἦσαν τὰ χρήματα, ἐπέγραψεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ ρητόν: «Ἐνθάδε ἔθηκαν τὸν Κύριον».

Ἄλλος ὅμως πονηρὸς καλόγηρος, ἀντι-ληφθεὶς τὸ πρᾶγμα, ἀφῆρεσε κρυφίως τὰ χρήματα ἀπὸ τὸ κελί του τοῦ τοίχου, καὶ ἐπέχρισας πάλιν αὐτόν, ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου μέρους: «Ὁὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἔγει-γεται».

Πανελλήνιον Ὀνειρόν

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 116ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προϊστάμενος τὴν 1 Αὐγούστου 1909 πρὸς εὐρεῖαν τῶν λύσεων τῶν εἰς τὰ φυλλάδια τῆς «Διαπλάσεως» τῶν μηνῶν Αὐγούστου, Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου π. ἔ. δημοσιευθειῶν 178 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ τὰς ὁρθὰς λύσεις ἐκάστου, οἱ δὲ δύο ἐντὸς παρενθέσεως, οἱ συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Ε, ἀπονεμηθέντα εἰς ἕκαστον Εὐσημα. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀριθ-μῶν, ὁ μὲν πρῶτος δηλοῖ τὰ Εὐσημα τῶν Λύσεων, ὁ δὲ δεύτερος τὰ Εὐσημα τῆς Ἐπιμονῆς.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ἐτῶν καὶ ἄνω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ὁλβία, 157 [8+6]. — (Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν: Ἀστρον τῶν Μάγων, 158 [8+6]. — Χρυσοῦν Δέρας, 157 [8+6]. — Γλυκεῖα Ἐλπίς, 149 [8+6].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Τὸ Στυπτό μας Κανδύλι, 126 [7+6]. — Ἀπόλλων, 129 [7+6]. — (Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν: Ἀκάνθιος Στέφανος, 126 [7+6]. — Ἀθανάσιος Διάκος, 140 [7+6].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ Γλυκοχάραμα, 117 [6+6]. — Λοξίας Ἀπόλλων, 109 [6+5]. — Ζωτανὴ Κούκλα, 114 [5+6]. — (Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν: Δάφνης Κλωνάρι, 112 [6+6]. — Πονχο Δεράκι, 116 [6+6].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Σειρημένο Πουλί, 87 [4+6]. — Ἀσπρος Καφές, 60 [3+3]. — Ρέμβη, 90 [5+6]. — Κορηκὴ Ἀγορηλιά, 85 [4+6]. — Σεμνὸν Ἴον, 92 [5+5]. — Ἀνδριάς Παλαιολόγος, 97 [5+5].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ἡλικὴ Ἀκτίς, 38 [2+2]. — Μαῦρα Μάτια, 30 [1+2].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12-15 ἐτῶν.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κυνηγὸς τῶν Ἀλεων, 147 [8+6]. — (Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν: Κόρη τῆς Μακεδονίας, 137 [7+6]. — Ἐλευθέρος Ἑλλη, 133 [7+6]. — Ἐν-θουσιώδης Κύριος, 132 [7+6]. — Αἰγολόγημα, 143 [8+6]. — Ποιμενικὴ Φλογέρα, 141 [7+6].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βυζαντινὴ Ἀηδὼν, 108 [6+6]. — Δωδοναῖος, 108 [6+6]. — (Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν: Παπαρούνα, 106 [6+5]. — Ἀργιολούλουδο, 106 [6+6]. — Θρίαμβος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, 103 [5+5].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐνθουσιώδης Ἑλλη, 103 [5+6]. — Ἐξόριστος Βασι-λῆς, 105 [5+6]. — Ἀρχαῖος Σπαρτιάτης, 103 [5+6]. — (Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν: Ἐγγονὸς Αὐτοκράτορος, 95 [5+4]. — Παγοδόρομος, 98 [5+5].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Φαληρικὴ Αἴθα, 55 [3+3]. — Ὀνειρόν τῆς Κύπρου, 79 [4+5]. — Ὀνει-ροπόλος Κρής, 47 [2+3]. — Ροδοπάρσιος Μικρούλα, 65 [3+3]. — Ζήτω ἡ Χίος, 47 [2+3]. — Δεκαπενταετής Πλοίαρχος, 56 [3+4]. — Ὀδυσσεὺς Ἀνδροῦτιος, 79 [4+6]. — Σμυρναϊκὴ Ἠχώ, 72 [4+4]. — Δαρρυστινὴ Σημαία, 83 [4+5]. — Νησιώτικο Δε-ράκι, 47 [2+4].)

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ἀφροδέσσα Θάλασσα, 39 [2+2]. — Φιλὶ τῆς Μάννας, 33 [1+2]. — Λευκὴ Καμέλια, 39 [2+3]. — Ἀφροδίτη τῆς Μήλου, 30 [1+2].)

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Σουλφίς, 142 [8+6]. — (Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν: Νέα Σελήνη, 94 [5+6]. — Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος, 155 [8+6]. — Ἀνδρεαμένιος Ἑλλη, 106 [6+5].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Σερὴ Ἀνεμώνη, 79 [4+6]. — Μολυβένιος Στρατιώ-της, 80 [4+6]. — (Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν: Ἐργατικὴ Μέλισσα, 78 [4+5]. — Σου-σουράδα, 85 [4+6].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Λευκὸν Ρόδον, 66 [3+6]. — Σπονδαῖος Ἀνθρωπος, 62 [3+6]. — Κουκλίτσα, 53 [3+5]. — (Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν: Ἀργυρὰ Σελήνη, 57 [3+6]. — Γλυκὸ Χαμόγελο, 59 [3+5].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Συριακὴ Σφίγξ, 26 [1+1]. — Ἡρώς τῆς Κεφαλληνίας, 46 [2+4]. — Ἀνδρεῖος Ἀνδριός, 40 [2+3]. — Δεραῖα Ὑδρα, 31 [1+3].)

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Μικρὸς Δόγης, 21 [1+1]. — Ἑθνικὴ Ποικιλοχώρα, 14 [0+1].)

ΕΣΤΕΙΛΑΝ προσέτι ὁρθὰς λύσεις ἀναμῆξ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων καὶ οἱ ἑξῆς: Μεσ-σηνιακὸς Ἀστὴρ, 15 [0+3]. — Αἰγυπτία Βασιλοπαῖς, 7. — Ταπεινὸς Κύριος, 12 [0+1]. — Φρικτὸν Νανάγιον, 17 [1+1]. — Μικρὸ Διαβολάκι, 21 [1+1]. — Μητρικὴ Στοργή, 4. — Σκότος, 4. — Μικρὸς Δόρδος, 2. — Βασιλεὺς τῶν Βατράχων, 6 [0+1]. — Δέσμη Ρόδων, 3. — Ἀγρυρὰ τῆς Ἐλπίδος, 8 [0+1]. — Γλυκεῖα Ἀμμουδιά, 19 [1+2]. — Κόκκινη Πα-παρούνα, 3 [0+1]. — Νέος Διογένης, 4. — Κυθρία, 4 [0+1]. — Καμάρι τῆς Μάννας 1.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ."

Ἐλευθέρα Κρήτη, κάθε τι ποῦ μοῦ στέλ-λεις, πρέπει νὰ εἶνε γραμμένον εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου ὅχι ὅλα μαζί μετὰ τὴν ἐπιστο-λήν. Αἱ Ἀσκήσεις σου ἐκπρόθεσμοι νὰ μοῦ ἔξαστείλῃς ὅταν θὰ προκηρυχθῇ νέος Διαγω-νισμός.

Μετὰ 53 Εὐσημα ποῦ ἔλαβες, Ἑλληνικὴ Δόξα, κατὰ τὸ 1909, θὰ ἐλάμβανες Ἑπανὸν εἰς τ' Ἀποτελέσματα τῶν Εὐσημάτων. Τὸ λά-θος εἶνε ἰδικόν σου ποῦ δὲν ἔστειλες ἐγκρίτως σημεῖωσιν. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ δὲν πρόκειται

νὰ δικηθῇ κανεὶς, σοὺ ἀπονέμω τὸν Ἑπανὸν σήμερον.

Ταυτὸ, πῆς ἐστὶν ἀδελφῇ σου περαστικά. Τὸ γράμμα τῆς, φαίνεται, θὰ ἔχῃ. Σὺς ἔ-στειλα ἐπτά τετράδια Μ. Μυστικῶν. Γράψε μοῦ ἀρῶς σοὺ ἀρέσει τέσπον νὰ φαίνεσαι εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν.

Ἀς ἐλπίσω κ' ἐγώ, Ἐνδοξὸν Σοῦλι, ὅτι θὰ φανῇς πλέον προκομμένον ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν σου, — εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κίνησιν τοῦ περὶ-δικού μας, ἐννοῶ, — καὶ ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃς νὰ λαμβάνῃς μέρος εἰς ὅλους τοὺς Διαγωνι-σμούς.

Ἐλπίς τῶν Ὑποδούλων, τὸ φύλλον τε-

λείονει τὴν Τρίτην τὸ ἀπόγευμα, καὶ τὴν Τε-τάρτην τὸ πρωὶ μπαίνει εἰς τὸ πειστήριον πῶς ἡ τοῖνον δυνατόν νὰ ἐγκριθῇ εἰς τὸ δὸν τὸ ψευδώνυμόν σου, ἀρῶς ἐλήφθῃ τὴν Πέμ-πτην;

Πολὺ μοῦ ἤρεσεν ἡ ποιητικωτάτη ἐπιστολή σου, Παπαρούνα. Ἀλλὰ δὲν πιστεύω ὅτι οἱ Ἑλληνες εἶνε, ὅπως λές, φύσει ἀπαισιόδοξοι καὶ ὅτι ὅλα τὰ βλέπουν μαῦρα. Αἱ περιστά-σεις τοὺς κάμνουν.

Εὐχαριστῶ πολὺ, Ἀπόλλων, διὰ τὸ ξεπά-θημα καὶ δι' ὅσα κολακευτικά γράφεις. Ἀλλὰ διατὶ ὑπογράφεις μόνον μετὰ τὸ ψευδώνυμον; Δὲν εἶπαμεν ὅτι καὶ τὸ ὄνομα εἶνε ἀπαραί-τητον;

Σὰς τὸ ἐξήγησα, Ναπολέων Βοναπάρτη. Πρῶτον ὅτι ἡ πώλησις εἶνε ἀκόμη δοκιμα-στική. Δεύτερον, οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἔχουν κανὲν προνόμιον καὶ δικαίωμα οὐτε ψευδώνυμον, οὐτε Διαγωνισμούς, οὐτε Μ. Μυστικά, οὐτε Δημοψήφισμα, οὐτε Ἀλληλογραφίαν, οὐτε Λαγείον, καὶ προπάντων οὐτε Σελίδα Συ-νεργασίας. Ὅλ' αὐτὰ δὲν ἀξίζουν 2,80 πα-ραπάνω; Βεβαίωτατα! καὶ τρανὴ ἀπόδειξις ὅτι οἱ συνδρομηταὶ μοῦ εἶνε τριπλάσιοι ἀπὸ τοὺς ἀγορασταίς.

Πολὺ μετροφορῶνεις, Σανθὴ Μουσιῶ, διότι τὰ κομματάκια σου εἰς τὴν Σ. Σ. Σ. ἦσαν ἀπὸ τὰ καλλίτερα. Ὅσον διὰ τὸ Θέατρον, τί νὰ σοὺ πῶ! ἀπὸ τὸ καλὸν, καλλίτερα τὸ τίποτε.

Ποθητὴ Κωνσταντινουπόλις, πολὺ μ' εὖ-χαρίστησε τὸ πρῶτόν σου γράμμα καὶ ἐλπίζω νὰ μοῦ γράψῃς συχνά. Ὅλοι οἱ φίλοι μοῦ μοῦ γράφουν εἰς ἐνίκον, ὅπως θὰ ἔγραψαν ἐστὶν ἡμετέρα των.

Ἐκαμες πολὺ καλά, Εἰρήνη Ἀγγ. νάφι-σῃς τὴν ἐντροπὴν κατὰ μέρος. Ἄλλως τε οὐτε τὸ ὅτι δὲν ἐξεσπῶσες ἀκόμη ἔπρεπε νὰ σ' ἐμποδίσῃ, οὐτε τὸ γράψιμόν σου εἶνε ἀσχη-μον ὡς νομίζεις. Ἀπεναντίας τὸ εὐρίσκω συμπαθητικώτατον.

Ριζοσπάστα, μετὰ μεγάλην μου χαρὰν σ' ἐ-παναβλέπω ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρόν. Σὲ πα-ρακαλῶ, μὴ μετᾷσῃς πάλιν.

Κρυσταλλωμένε Ἀθῶ, πρέπει νὰ εὐχαρι-στήσω τὸν καλὸν σου διδάσκαλον, ποῦ σὲ προέτρεψε νὰ μοῦ γράψῃς. Λοιπὸν, δὲν εἶνε καλλίτερα τώρα; Ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθήσῃς!

Αὐστηρά; Κεῖθε ἄλλο, ἀγαπητὴ μου Χαρὰ τῆς Ἑλλάδος. Γράψε μοῦ κ' ἔννοια σου, καὶ φίλησέ μου τὴν ἀδελφὴν σου καὶ τὸ μικρὸ Κέκο.

Μικρὸς Κωπηλάτης, ὅταν ἐγκρίνω κάτι τι διὰ τὴν Σελίδα Συνεργασίας, εἶνε ἀδύνατον νὰ γνωρίζω ποτε θὰ δημοσιευθῇ. Πιθανόν νὰ μὴ δημοσιευθῇ καὶ διόλου. Δὲν εἶπα ὅτι καὶ ἀπὸ τὰ ἐγκρινόμενα ὅλα πρῶτον πάντοτε τὰ καταλλήλοτερα καὶ ωραιότερα;

Ταπεινὸς Κύρις, ὥραία, πολὺ ὥραία αὐτὰ ποῦ μοῦ στέλλεις διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. καὶ ὡς εἶδες τὰ ἐνέκρινα. Ἀναβάλλω ὅμως τὴν δημοσίευ-σίν των, διότι ἐλπίζω νὰ μοῦ στείλῃς καὶ κα-τὰλλήλοτερα διὰ τὸν κύκλόν μας. Τὰ θέματα ποῦ ἐκλέγεις εἶνε μᾶλλον διὰ μεγάλους, ὅσον δὲ ἔγω κάπως παιδικιώτερα, φυσικὰ τὰ προ-τιμῶ. Ἐννοεῖς τώρα διατὶ δὲν σοὺ ἐδημοσίευσα ἀκόμη κανέν;

Ἐλαβὰ ἀπὸ τὴν Μυτιλήνην τὸ Ἀγγελτή-ριον τῶν εὐτυχῶν γάμων τῆς φιλικότητος μου Μαίρης Π. Ἀντωνιάδου (ἀληθινὸν Ρόδον τῆς Δέσβου) μετὰ τοῦ κ. Νικολάου Μεγγρέ-λη. Νὰ ζήσουν!

Μετὰ τὸ περασμένον φύλλον ἔστειλα πρὸς ὅλους τοὺς δικαιομένους νὰ ψηφίσουν ψευ-δώνυμα, ἀπὸ ἐν Ψευδοδελτίον. Τώρα περιμέ-τω νὰ μοῦ τὸ ἐπιστρέψουν ἐντὸς τῆς προε-σμίας, κατὰ τὰς ὁποῖων αὐτοῦ ὁδηγίας.

Ὁ κ. Παῖδων μετὰ παρακαλῶ νὰ εὐχαριστή-σω θερμώτατα ἐκ μέρους τοῦ ὅλους ὅσοι τὸν συνεχάρησαν διὰ τὴν ἐορτὴν του. Καὶ τοῦ χρόνου!

Μεγάλος ἐνθουσιασμός εἰς ὅλας τὰς ἐπιστολάς διὰ τὴν ὕλην καὶ τὰς καινοτομίας τῶν ἐφετερινῶν φυλλαδίων. Μὰ δὲν εἶνε ζήτημα! Ἀφοῦ καὶ ὁ Σουρὴς θὰ σὰς γράφῃ φέτος, τί ἄλλο θέλετε;

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Ἀπὸ ὅσα ἀναγινώσκω» τοῦ **Μικροῦ Κοπηλάτου**. — «Ὁ μικρὸς μουσικὸς» τοῦ **Μάρκου Αὐρηλίου**. — «Ἀπὸ τὴν ζωὴν μου» τῆς **Λατρευτῆς Σταυροφόρας** (ἄλλα εἶνε καλοκαιρινό). — «Ταχυδρομικὴ Ἐκδίκησις», «Ἡ περικρινὴ τοῦ Πάπα», «Διδασκαλικὴ ποιή», «Ἀφελὴς ἀξίωσις» τοῦ **Υπερασπιστοῦ τοῦ ἔθνους**. — «Στὸν κομήτη» τοῦ **Ἀθανασίου Διάκου**. — «Ἡμουν παιδί» τοῦ **Τοῦ ἑλλί**. — «Ζωγράφος καὶ ὑποδηματοποιὸς» τοῦ **Γυμνασίου Ἰωαννίνων**. — «Ἀπὸ τὸ χωριὸν» τοῦ **Φαίδρου Ἀδάμαντος** (ἔξοχα καὶ τὰ τρία). — «Ἡ Γλῶσσα καὶ ἡ καρδιά» τῆς **Γλυκίας Ἑλπίδος**. — «Πιθηκὸς καὶ Εὐλοκόπος» τοῦ **Γορδίου Δεσμοῦ**. — «Τρία παιδιὰ καὶ ἓνα μῆλον», «Ἡ διήγησις τῆς Γιαγῆς», τοῦ **Δάφνης Κλωνάρι**. — «Ἡ γενεὰς τοῦ Τιμοθέου» καὶ ὁ «Ἄνεος Τάνταλος» τῆς **Ποθητῆς Κων/πόλεως**. — «Οἱ δύο φίλοι» τοῦ **Ἀπόλλωνος**. — «Εἰλικρινὴς Ὁμολογία» τοῦ **Ἀστρομήτου Δεονίδα**. — «Ὁ ἄνεμος», «Παράδοσις» τῆς **Παπαρούνας**. — «Ἡ ἔκπληξις τοῦ χωρικοῦ», «Τὸ παιγνίδι» τῆς **Χρυσῆς Καρδίας**. — «Παιδικὰ Πνεύματα» διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται, ἄλλα ὡς πασίγνωστα, ἄλλα ὡς κακογραμμένα: «Παιδικὴ Ἀφέλεια», «Πρωτοφανὴς ἀκρίβεια ὧων», «Τὴν γράψω», «Πεπρωμένον», «Περιγηγῆς καὶ Τράγος», «Ὁ φθονερὸς καὶ ὁ φιλάργυρος», «Ἀπίστευτος διήγησις», «Τὸ ξηρὸ δένδρον» (πολὺ ἀπαισιόδοξον), «Ὁ σκορπιὸς», «Μία παρηνόησις», «Ρεμβδικὴ πλάνη», «Ἐσθῆς καὶ Παρράσις», «Ὁ Ψαράς στὴ θάλασσα», «Χαμόγελο» (παλαιοῦ συρμού οἱ στιχοί), «Τὸ πούλακι στὸ κλουδί» (δὲν ἐστάλη καὶ εἰς τὸν Διαγωνισμόν), «Ὁ βαρβανὸς Σούδερμαν», «Ἡ πλάνη ἐνὸς χωρικοῦ».

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Φωτοβόλος **Ἡώς**, κ. (Ο.Χ.). Ὀνειροπόλος **Ψυχὴ**, κ. (Α.Γ.). Ἑλπίς τῶν **Υποδούλων**, κ. (Σ.Σ.). Ἐθνικὴ **Ψυχὴ**, κ. (Χ.Σ.). Τόσσα, κ. (Α.Γ.). **Πατριὴ Ναυτοπούλα**, κ. (Τ.Σ.). **Ζήτω ἡ Ἐλευθερία**, κ. (Κ.Μ.). **Θραυνοθεῖσα Καρδιά**, κ. (Χοῦμ). **Ἐρμὴς τοῦ Πραξιτέλους**, κ. (Γ.Σ.). **Κόρη τῆς Ἑλλάδος**, κ. (Μ.Ζ.). **Δοξαζόμενος Ἀραχθός**, κ. (Τ.Μ.). **Ἐλευθερά Κρήτη**, κ. (Σ.Σ.). **Κάβο-Φονιάς**, κ. (Δ.Γ.). **Οὐράνιον Τόξον**, κ. (12). **Κροσταλλωμένος Ἄθως**, κ. (Ε.Σ.). **Ὀλυμπος**, κ. (Α.Ζ.). **Χαρὰ τῆς Ἑλλάδος**, κ. (Δ.Χ.). **Ἀργεῖφόντης Ἐρμὴς**, κ. 3+4=1; **Φῶτος Τζαβέλλας**, κ. (Δ.Σ.).

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: **Τραλλιανὴ Ἠχώ**, κ. **Δεινοπαθονμένη Ἑλλάς**, κ. **Ναυαρχὸς τῶν Ἀσιατῶν**, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμούν νάνταλ-λάξουν: ἡ **Φοίβη** (0) μὲ **Τοῦ ἑλλί**, **Οὐρανίαν Μολπὴν**, **Χουσο Παγώνι**—ἡ **Ἐθνικὴ Ψυχὴ** (0) μὲ **Ξανθὴν Μουσικὴν**, **Μασκώτ**, **Δεκαπενταετὴ Πλοίαρχον**—τὸ **Οὐράνιον Τόξον** (0) μὲ **Ἀφροδίταστον Σειρήνα**, **Μακώτ**, **Ριγολέττον**, **Μαῦρα Μάνια**—ὁ **Φοῖβος Ἀπόλλων**, (0) μὲ **Ἀῦραν τοῦ Βοσπόρου**, **Γαλιανὴν Σταυροφόραν**, **Διαβολοχωιτοπούλαν**, **Παλλάδα**, **Ἰδανικότητα**, **Βασιλίσαν τῆς Καλλονῆς**—ὁ **Ἐργονος Ἀδιοκράτορος**, (0) μὲ **Ζιχὰ Χανούμ**, **Δοξαζόμενῃ Γαλανόλευκον**, **Βασιλείον Βουλγαροκτόνον**, **Ἰδανικότητα**, **Ζίαν**, **Ριγολέττον**, **Δέαν**, **Ἰονίδα**, **Αἰγυλὴμα**, **Ἀμαρυλλίδα**—ἡ **Κάρμεν** (0) μὲ **Βασιλίσαν τῆς Καλ-**

λονῆς, **Καμάρι τῆς Μάννας**, **Φλάμπουρο τῆς Ἐλευθερίας**, **Ἀμαρυλλίδα**, **Ἰδανικότητα**.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: **Γλυκίαν Ἑλπίδα** (ἔστειλα) **Μπαρουτοκαπνισμένην Γαλανόλευκον** (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα· καί, ἡ Κυριακὴ πλησιάζει) **Γ. Σταυρ.** (ἐλήφθησαν) **Παιριώτην τοῦ Ὀμήρου** (εἰς τὸ βον φυλλάδιον ἐνεκρίθη τὸ ψευδώνυμόν σου· ἐλήφθησαν ὅχι, ἐκτενέστερον δὲν ἐπιτρέπεται) **Ἡρώα τοῦ 21** (ἐλήφθησαν) **Κυματίζουσαν Κυανόλευκον** (οἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν) **Δωδοναίαν Ἡραν** (ἐλήφθησαν) **Ὀνειροπόλον Ψυχὴν** (ἔστειλα· χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν καὶ εὐχαριστῶ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις) **Νεανίαν τοῦ Ἰονίου** (καλὴ ἀρχή!) **Ἀντ. Καρ.** (τὰ ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ δὲν λογαριάζονται εἰς τὸ Ἀθρόον· διὰ τὸ ἄλλο, βεβαίως ἢμπορεῖς) **Νέον Βυζάντιον** (ἔστειλα) **Φοίβην** (σὲ παραπέμπω εἰς τὴν σημερινὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Φαίδωνος) **Ναυτάκι** (εὐχαριστῶς δέχομαι «Νέα καὶ Περιέργα» ὅταν συνοδεύονται καὶ ἀπὸ τὰς σχετικὰς εἰκόνας ἢ φωτογραφίας· καὶ ὅχι μὲ κόκκινον μελάνι...) **Γ. Ἀλ. Στ.** (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) **Ποιμενικὴν Φλογέραν** (τὰ ζητηθέντα φυλλάδια ἐστάλησαν) **Ἰδανικότητα** (ἡ Σημείωσις σου ἐλήφθη ἀργά) **Ἐθνικὴν Ψυχὴν** (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν· εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὰ γραφόμενα καὶ διὰ τὰς ἐνεργείας) **Ροδοπαίαν Ἑλληνοπούλαν** (ὅλα ἐλήφθησαν καὶ ἡσυχάσε) **Ζήτω ἡ Ἐλευθερία** (ποὺ πολλὰ περιδικὰ εἶδε καὶ ἐδίδασκε, ἀλλὰ σὰν τὴν ἀγαπητὴν τοῦ Διάπλασι κανέν!) **Θραυνοθεῖσαν Καρδίαν** (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν, μὴν ἀνησυχεῖς· γράψε μου καὶ θὰ σοῦ ἀπαντῶ πάντοτε) **Ναύαρχον τῶν Ἀσιατῶν** (ἐλήφθησαν· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα) **Γυμνάσιον Ἰωαννίνων** (σοῦ ἔστειλα νῆαν ἀποδείξιν) **Ἀρχαῖον Σπαρτιάτην** (ἔλαβα) **Ἀνακρέοντα** (σοῦ ἔστειλα τὴν ἀπόδειξιν 1170) **Εὐγενὲς Ἰδεώδες** (τὰ ἀπὸ 21ης ἐλήφθησαν) **Κάρμεν** (ἡ ὑποία διανύει τὸ ἔθρονον ἔτος τῆς συνδρομῆς τῆς· μπράβο!) **Ἀῦραν τῆς Μουρσιώσας** (βεβαίως, μὲ τὸν καιρὸν θὰ στελλῇς περισσοτέρας λύσεις) **Ἐγγονον Ἀδιοκράτορος** (κατενθουσιασμένον μὲ τὰ πρῶτα Μικρὰ Μυστικὰ τοῦ ἑλλί· μὰ ἐννοεῖται, ὅτι εἶνε μία ἀπὸ τὰς ὡραιότερας πνευματικὰς διασκευάσεις ἢ ἀνταλλαγὴ Μ. Μυστικῶν!) **Ἀθάνατος Ἑλλάδα**, **Υπερασπιστὴν τοῦ ἔθνους**, **Γλυκὴ Παρελθόν**, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 25 'Ιανουαρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ **Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς** μέχρι τῆς 9 Φεβρουαρίου· ἐκ τῶν **Ἐπαρχιῶν** μέχρι τῆς 16 Φεβρουαρίου· ἐκ τοῦ **Ἐξωτερικοῦ** μέχρι τῆς 7 Μαρτίου.

79. Δεξιόγραφος.

Μία πρόθεσις μὲ ἄθως
Εὐωδέστατον ἡγώθη
Κ' εἰς Τιτάνα φημισμένον
Παρευθὺς μετεμορφώθη.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος

80. Στοιχειόγραφος.

Ἐὰν ἐνὸς Κενταύρου
Τοῦ κόψῃς τὴν οὐρά,
Θὰ γίνῃ ἀμέσως θαύμα
Ποῦ θᾶνε μιὰ χαρὰ!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Σαπάρτης

81. Ἀρχαῖον Αἰνίγμα.

Εἰμὶ χαμαὶ ἐκ τῶν μέσων ἦν δ' ἀφέλῃς μου γράμμα μόνον, κεφαλῆς γίνομαι ἄλλο μέρος· ἦν δ' ἕτερον, ζῶον πάλιν ἐσομαι· ἦν δὲ καὶ ἄλλο, οὐ μόνον εὐρήσεις, ἀλλὰ διακρίσεις.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἐνὸς Σμυρναίου

82. Κυβόλεξον.

* * * * = Ὁ, τι τρώγεται.
* * * * = Καὶ ὕπνον.
* * * * = Ἐηλόνεται.
* * * * = Θεός.

Καθέτως καὶ ὀρίζοντίως τὰ αὐτά.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνακρέοντος

83-85. Συμπλήρωσις Φράσεων.

- 1) — ἀεὶ—.
- 2) — τὴν—κᾶν—ῆ.
- 3) — ψυχὴ—κᾶν—βλέπωσιν—.

Ἐστάλη ὑπὸ Βασιλικῆς Νταμντούμη

86. Ἐπιγραφὴ

Ο Χ Ρ Α Υ Α
Σ Ν
Τ Ο
Η Σ Σ
Σ Ο
Ν Ε Ω Α Ε Ι

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Γαλανὸ Ματάκι

87-92. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ προσοχῇ ἐνὸς συμφώνου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἐκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, σχηματίζεσθαι ἄλλας τόσας:

ὄμας, μένω, ἄκρος, πόρος, φάρος, αὐλός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου

93. Ποικίλη Ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέξης, ἀποτελοῦν νῆσον τοῦ Αἰγαίου:

1, Ἀνθός· 2, Θεά· 3, Καρπός· 4, Φύλαξ τοῦ Ἄδου· 5, Μεγαλόνητος· 6, Ἐντομον.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰωάννας Δ' Ἀρκ

94. Μιντόν.

ζ-υα-ζ-ια
Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργ. Ἀν. Ἀστερίου

95. Γρίφος.

iv				X	
	iv			X	X
	I	iv	II	X	L
iv		iv		X	X
				X	

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐλευθέρου Ἑλλήνος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλ'ου 1-2

1. Βοήθεια (βοή, θεία).—2. Λύκος-φύκος.
3. Ἀδης-Ἀρης.

4. ME-NE-ΛΑ-ΟΣ
NE- A -POΣ
ΛΑ-POΣ
ΟΣ
5. Ἦτο 37 ἐτῶν.—
6-8. 1, Ἰαῖνα (0ρΑ-
NIA Ὑπάρχουν...) 2,
Ὀνος (οΣΟΝ Οὐ-
δεῖς...) 3, Ἀάμα (Α-
ΜΑΛΟῦται...) 9. ΙΠΠΙΑΣ (Ἰον, ἄΠιον,
ἰΠος, Ἀρίστα, Ὑμέναιος, Πελλιάς)
10. Γεῖα δ' ὁ μωρὸς κᾶν τι μὴ γελοῖον ῆ.—
11. Εἰ θεοὶ τι θρῶσιν αἰσχρὸν οὐκ εἰσι θεοί.
12. Ἐν ἀρετῇ ἐνισχύου (ἐν ἀρ' ἔτη-ἐν εἰς Χίου.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ὑπόσχομαι ἀνταλλαγὴν ταχυδρομ. δελτα-
ρίων· μ' ἐκείνον ἐκ τῆς παρέας Προε-
καὶ **Λουκίῃ Ἀδρά** ὅστις θὰ μὲ ἀνακαλύψῃ.
Ἐμπρὸς λοιπὸν τὰ λαγωνικά σας εἰς ἐνέ-
ργειαν. Προσοχὴ μὴ πάθετε τὸ ρεζιλίκι τῆς
κορδέλας.—**Θραυνοθεῖσα Καρδιά.** (I,47)

Ανταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια παν-
ταγῶθεν.—**Π. Γ.** Γερουτίτης, ὁδὸς
Σίνα, 44, Ἀθῆναι. (I,48)

Γινωστοποιεῖται ὅτι ἰδρύθη ληστοσυμμο-
ρία **Τσακίτζη Μεχμέτ** καὶ **Σιας**, σκοπὸν
ἔχουσα τὴν λήστευσιν τῶν συνδρομητῶν τῆς
Διαπλάσεως. (I,49)